05/03/2023

Η Ανάμνησις του δια κολλύβων θαύματος του Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το πρώτο Σάββατο των Νηστειών, που είναι αφιερωμένο στην εορτή του δια κολλύβων θαύματος του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος, εορτάζουν και πανηγυρίζουν αρκετοί ιεροί Ναοί, τόσο στην βόρεια Κέρκυρα, όσο και στην Νότια Κέρκυρα.

Όμως εορτάζουν και δύο ιερές μονές που είναι αφιερωμένες στον άγιο Θεόδωρο τον Τήρωνα. Η Ιερά Μονή του Αγίου Θεοδώρου Στρατιάς, πλησίον της πόλεως της Κέρκυρας, η οποία ανακαινίζεται εκ βάθρων και μέλλει να εγκατασταθεί ανδρώα μοναστική αδελφότητα, και η Ιερά Μονή των Αγίων Θεοδώρων πλησίον του χωριού Καμάρα της Μέσης Κέρκυρας, όπου εγκαταβιεί και ο Μητροπολίτης.

Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία **ο Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος**, ιερούργησε και ομίλησε στην ως άνω ιερά μονή, όπου έψαλλε βυζαντινός χορός και με τη συμμετοχή αρκετών προσκυνητών.

Στην **Θεία Λειτουργία**, απευθυνόμενος προς το εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από το απολυτίκιο του αγίου « Μεγάλα τα της πίστεως κατορθώματα», και ομίλησε για την υπέρβαση του μαρτυρίου και του πόνου που προκαλεί το μαρτύριο από την δύναμη της πίστεως εις τον αληθινόν θεό.

Ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο περί του φρικτού δυστυχήματος που συνέβη στα Τέμπη, και ομίλησε με συμπάθεια τόσο για τους νέους ανθρώπους οι οποίοι επέβαιναν και έφυγαν με αυτό τον μαρτυρικό θάνατο, όσο και για τους γονείς των και τους οικείους των, οι οποίοι αντιμετώπισαν με μεγάλο πόνο ψυχής , τούτο το φρικτό μαρτύριο των παιδιών τους.

Ο πόνος και η θλίψις είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα για τον κοινό άνθρωπο. Όμως για τους μάρτυρες της πίστεως μας, οι οποίοι ζούσαν τον θεϊκό έρωτα, η δύναμη της πίστεως υπερέβαλλε τις αντοχές τους, τον πόνο και το μαρτύριο, και αισθανόταν την ίδια στιγμή ότι η πορεία τους ήταν πορεία ενώσεως με τον θεό, πορεία ανάστασης, πορεία χαράς.

Και γι αυτό και την ώρα του μαρτυρίου τους, υμνολογούσαν και δοξολογούσαν τον θεό. **Ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων**, μπορεί να πυρακτώθηκε και να τελείωσε την μαρτυρική ζωή του δια της πυράς, ωστόσο το πυρ το υλικόν, αντιστρεφόταν σε δρόσο του Αγίου Πνεύματος.

Σήμερα η πίστις των ανθρώπων είναι από χλιαρή έως μηδενική. Οι πρώτες Χριστιανικές κοινωνίες άλλαζαν το νόημα και την ποιότητα της ζωής των ανθρώπων. Η αντιμετώπιση εκ μέρους των πρώτων Χριστιανών της παρούσης

ζωής, ήταν πολύ διαφορετική από την αντιμετώπιση των συγχρόνων Χριστιανικών κοινωνιών.

Οι σύγχρονοι Χριστιανοί, χρειάζονται τον Θεό για την εξυπηρέτηση του ιδίου Θελήματος, και του προσωπικού συμφέροντος. Έναν θεό, ο οποίος θα είναι κομμένος και ραμμένος στα μέτρα τους.
Οι σημερινοί άνθρωποι την διαστροφή, την προβάλλουν ως φυσική κατάσταση. Δυστυχώς δεν υπάρχει το πνεύμα το αγωνιστικό, το οποίο προέρχεται από την βαθιά πίστη στο Χριστό. Και γι αυτό το λόγο όσο και εάν θέλουν να προβάλλουν την σύγχρονη ζωή ως ανεπτυγμένη και πολυπολιτισμική, εν τούτοις, παρατηρούνται τα ναυάγια τα πνευματικά και στην οικογένεια, και στην παιδεία και στην κοινωνική συνοχή των ανθρώπων.

Οι μάρτυρες όμως, υπερασπίστηκαν την εν Χριστώ κοινωνία, την εν Χριστώ ζωή, τον θεό καθώς εστί. Και γι’ αυτό ανυψώθηκαν στα μάτια του θεού, και σήμερα μας διδάσκουν με το μαρτύριο τους και τον τρόπο της ζωής τους, να αλλάξουμε την πορεία μας γιατί είναι εσφαλμένη η σύγχρονη πορεία.

Στο τέλος **ο Σεβασμιώτατος**, εξήγησε δι’ ολίγων και το θαύμα το οποίο εορτάζει η Αγία μας εκκλησία. Ευχήθηκε στους παρισταμένους να έχουν δύναμη για το υπόλοιπο του αγώνος της **Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.**

Στο αρχονταρίκι της μονή όλοι οι άνθρωποι έλαβαν το καθιερωμένο μοναστηριακό κέρασμα.